

Hoa Hồng Tặng Em

Mỗi năm một bó hoa hồng,
Kèm theo dòng chữ đượm nồng tình anh.
“Tình ta muôn thừa không phai,
Yêu em gấp bội theo ngày tháng qua.”

Lần này, lần cuối được hoa,
Vì anh vừa mất, bàng hoàng ly tan.
Tính anh lo trước chuyện nhà,
Sợ quên vì bận, lo xa mua hồng.
Cắm cành hoa đỏ như nhung,
Vào bình, bên cạnh chân dung anh cười.
Thời gian chậm chậm, dân trôi,
Chung quanh vắng lặng, đơn côi cô phòng.

Một năm lẻ bóng, lạnh lòng,
Lệ rơi, tủi phận long đong thế này.
Vừa khi chuông gọi bên ngoài,
Bên thêm một bó hồng dài tặng em.
Sững sờ nhặt bó hoa lên,
Hỏi xem ai đã khơi nên nỗi sầu.

Tiệm hoa vội vã giải bày,
“Hoa này đặt trước từ ngày còn ông.
Mỗi năm một bó hoa hồng,
Tặng bà cho đến lúc không còn người.
Đôi dòng ông viết lâu rồi,
Đầy năm ông mất, dặn tôi trao bà”.

Khôn cầm dòng lệ chan hòa,
Run run mở thiệp, nhạt nhòa chữ anh.
“Em ơi, anh mất tròn năm,
Mong em gắng sức, vững lòng vượt qua.
Lẻ đôi, lạnh lẽo phòng loan,
Nỗi đau anh hiểu vô vàn em ơi.
Tình ta ôi đẹp tuyệt vời,
Yêu em nhiều lắm, dùng lời khó thay.

*Bạn, tình đong trợn thật hay,
Vợ hiền, em đã miệt mài hy sinh.
Một năm đằng đẵng vô tình,
Dù em có khóc, xin mình gương vui.*

*Hoa hồng hương sắc tuyệt vời,
Tặng em để nhớ cuộc đời bên nhau.
Ngày xưa hạnh phúc biết bao,
Yêu em, anh khắc tên vào trong tim.
Em ơi! Hãy sống đời mình,
Vui lên dù chẳng để gì quên anh.*

*Hoa hồng tiếp tục mỗi năm,
Sẽ ngừng khi cửa khóa vòng, cài then.
Không ai mở, mặc chuông reng,
Bó hoa không thể giao em nữa rồi.
Biết em đã mất, em ơi,
Tiệm mang hoa đến đặt nơi chúng mình.
Nghĩa trang an nghỉ yên bình,
Bên anh mãi mãi, trọn tình ngày xưa.”*

Nguyễn P. Thúy
November 15, 2005